

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียน
มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม
CREATING SUPPLEMENTARY READING ELECTRONIC BOOK ON ‘THE INTANGIBLE
CULTURAL HERITAGE THAI FOOD’ FOR VIETNAMESE STUDENTS

ศุภกานต์ มัลยาภรณ์^{1*} และ สุภัค มหาวรรการ^{2*}
Suppakan Malayaporn^{1*} and Supak Mahavarakorn^{2*}

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110^{1,2}

Srinakharinwirot University 114 Sukhumvit 23, Vadhana District, Bangkok 10110^{1,2}

*Corresponding author E-mail: suppakan.malayaporn@g.swu.ac.th

(Received: 16 Dec, 2022; Revised: 11 Jun, 2023; Accepted: 13 Jun, 2023)

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มเป้าหมายการศึกษาคั้งนี้ คือ นักศึกษาชาวเวียดนาม ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 เอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยดานัง วิทยาเขตภาษาต่างประเทศ (University of Foreign Language Studies – The University of Danang) จำนวน 20 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามและแบบประเมินความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เรื่องนี้ ผลการวิจัยพบว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_1/E_2 = 75/75$) และค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ (μ) = 4.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับมาก แสดงว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามช่วยเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทยและพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทยได้จริง

คำสำคัญ: อาหารไทย, มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ, หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

¹ นิสิตหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์

ABSTRACT

The purpose of this research is to find the efficacy of the supplementary reading electronic book on 'The Intangible Cultural Heritage Thai food' for Vietnamese students and to study the satisfaction rate of Vietnamese students toward the use the supplementary reading electronic book. The research instrument was used with a target group compose of third-year undergraduate Vietnamese 20 students majoring in Thai language studies at University of Foreign Language Studies – The University of Danang. The research instruments consisted of the supplementary reading electronic book on 'The Intangible Cultural Heritage Thai food' for Vietnamese students and the supplementary reading electronic book usage satisfaction survey. The results showed that the efficiency of the supplementary reading electronic book on 'The Intangible Cultural Heritage Thai food' for Vietnamese students was $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ which was higher than the criteria ($E_1/E_2 = 75/75$). The target group had a satisfaction rate of Vietnamese students toward the use the supplementary reading electronic book at an average of 4.57 maximum. The supplementary reading electronic book on 'The Intangible Cultural Heritage Thai food' for Vietnamese students is qualified to help students improve reading skill. They developed knowledge and understanding 'The Intangible Cultural Heritage Thai food'

KEYWORDS: Thai Food, The Intangible Cultural Heritage, The Supplementary Reading Electronic Book

บทนำ

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทยเป็นสมบัติล้ำค่าของชาติไทยที่ผ่านการสร้างสรรค์ การสั่งสม การปลูกฝัง และการสืบทอดในชุมชนจากคนรุ่นหนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง สะท้อนความรู้ การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติหรือทักษะทางวัฒนธรรมซึ่งบุคคล กลุ่มบุคคล หรือชุมชนยอมรับและรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทยแบ่งออกเป็น 6 สาขา ดังนี้ สาขาวรรณกรรมพื้นบ้าน และภาษา สาขาศิลปะการแสดง สาขาแนวปฏิบัติทางสังคม พิธีกรรม ประเพณีและงานเทศกาล สาขาความรู้ และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล สาขางานช่างฝีมือดั้งเดิม และสาขาการเล่นพื้นบ้าน กีฬาพื้นบ้าน และศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว (Department of Cultural Promotion, 2015, p. 7)

อาหารไทยเป็นมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมไทยอยู่ในสาขาความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับธรรมชาติและจักรวาล ประเภทอาหารและโภชนาการ พ.ศ. 2554-2562 มีทั้งหมด 23 รายการ ประกอบด้วย ต้มยำกุ้ง ผัดไทย น้ำปลา สำหรับอาหารไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน ส้มตำ แกงพุงปลา ข้าวยา ข้าวหลาม อาหารบาบ๋า กระยาสาหร น้ำพริก ปลาร้า เมี่ยงคำ มังคุดคัต ขนมหุ้ง น้ำตาลมะพร้าว ข้าวต้มมัด ภูมิปัญญาการทำปลาดุกร้า ขนมหรั่งก๊วยจิ้น ทูเรียนนนท์ และปลาสลิดบางป้อ (The Secretariat of the Cabinet, 2019)

บรรพบุรุษของไทยรู้จักเลือกใช้วัตถุดิบที่เกิดขึ้นตามฤดูกาลที่มีในท้องถิ่นหรือภูมิภาคนั้น แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของชุมชนหรือภูมิภาค รวมทั้งปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนและสภาพแวดล้อมตามธรรมชาติ ได้แก่ การเลือกใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีในท้องถิ่น เช่น กุ้ง ปลา ข่า ตะไคร้ ใบมะกรูด เป็นต้น อีกทั้งคนไทยรู้จักรักษาคุณภาพของวัตถุดิบและรู้จักสรรพคุณทางยา ได้ทดลองเรียนรู้ และสร้างสรรค์เป็นอาหารไทย ถ่ายทอดความรู้เหล่านั้นสู่ลูกหลานสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน ทำให้อาหารไทยมีรสชาติที่กลมกล่อมและมีสมุนไพรที่มีสรรพคุณทางยา นอกจากนี้ อาหารไทยยังได้รับความนิยมจากต่างประเทศ ขนานนามว่าอาหารไทยเป็นหนึ่งในอาหารที่อร่อยที่สุดในโลก เช่น มัสมัน ต้มยำกุ้ง ส้มตำ เป็นต้น (Bernard, 2021) และอาหารไทยยังเสี่ยงต่อการสูญหายหรือกำลังเผชิญ

ภัยคุกคาม เช่น ทูเรียนนนท์ มังคุดคัต ปลาสลิดบางป้อ เป็นต้น อย่างไรก็ตามอาหารไทยสะท้อนสภาพสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของคนไทย อาหารไทยจึงได้รับการขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ

อาหารไทยที่ได้รับการขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ทั้ง 5 รายการ คือ ต้มยำกุ้ง ผัดไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวานและส้มตำ โดยเฉพาะต้มยำกุ้ง ส้มตำ แกงเผ็ด แกงเขียวหวานรับประทานกับข้าวสวย และอาหารไทยเป็นอาหารเพื่อสุขภาพซึ่งมีลักษณะคล้ายกับอาหารเวียดนามที่มีผักสดเป็นส่วนประกอบ ช่วยชูรสอาหาร และนิยมรับประทานผักสดเคียงกับอาหารชนิดต่าง ๆ เช่น ผอเนื่อ ก๋วยจั๊บญวน เป็นต้น อีกทั้งนักศึกษาชาวเวียดนามมีความสนใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยและเรียนรู้เกี่ยวกับอาหารไทยและลงมือปฏิบัติจริงในการจัดกิจกรรมวันสำคัญของไทย เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันไหว้ครู เป็นต้น ทั้งนี้ได้จัดกิจกรรมแข่งขันทำอาหารไทย เช่น ต้มยำกุ้ง ส้มตำ เป็นต้น (National Food Institute, 2012)

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม ควรตระหนักถึงทักษะการสื่อสาร ความรู้ ทัศนคติ ระบบสังคม โดยเฉพาะวัฒนธรรมจะทำให้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมประสบความสำเร็จ (Wongpinunwattana, 2019) การเรียนรู้ภาษาไทยควรควบคู่กับการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยทำให้ผู้เรียนเข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จมากที่สุด ซึ่งกิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเรียนภาษาและวัฒนธรรม ได้แก่ การใช้รูปภาพจริงหรือรูปการ์ตูน การเปรียบเทียบวัฒนธรรม การจัดศูนย์การเรียนรู้ทางวัฒนธรรม เช่น การทำอาหาร เป็นต้น (Hiranpat, 2005, p. 86)

นวัตกรรมการเรียนการสอนช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีคิดและวิธีการสื่อสาร ยิ่งปัจจุบันการใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ นวัตกรรมการเรียนการสอน เช่น หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ที่น่าสนใจและมีความเหมาะสมเนื่องด้วยหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ประกอบด้วยข้อความและภาพประกอบที่สวยงามดึงดูดความสนใจของผู้เรียน สื่อสารกับผู้เรียนหลากหลายกลุ่มและผู้เรียนเข้าถึงเนื้อหาได้อย่างรวดเร็ว (Ruangrong, 2014)

จากความดังกล่าวล้วนผลักดันให้ผู้วิจัยสนใจสร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยมีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทยและวัฒนธรรมไทยในลักษณะบทอ่าน บทอ่านเสริมและภาพประกอบที่มีสีสันสวยงาม การเปรียบเทียบอาหารเวียดนามกับอาหารไทยที่มีลักษณะคล้ายกัน ทำให้บทอ่านน่าสนใจและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบข้อความและภาพวาดประกอบ ผ่านหน้าจออิเล็กทรอนิกส์เพื่อให้ผู้เรียนสนุกสนานกับบทเรียนและสามารถเลือกศึกษาบทเรียนได้ด้วยตนเอง อีกทั้งเพื่อสร้างแรงจูงใจในการฝึกทักษะการอ่านของนักศึกษาชาวเวียดนาม และเสริมสร้างความรู้เรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย ทำให้เข้าใจวัฒนธรรมและวิถีชีวิตไทยยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ได้แก่ ต้มยำกุ้ง แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน ส้มตำ และผัดไทย มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นนักศึกษาชาวเวียดนาม ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 เอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยดานัง วิทยาเขตภาษาต่างประเทศ (University of Foreign Language Studies – The University of Danang) จำนวน 20 คน เนื่องจากผู้เรียนมีทักษะพื้นฐานทางภาษาไทย และมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ได้แก่

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม
2. แบบประเมินความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลองตามแบบแผนการทดลองเบื้องต้น แบบกลุ่มเดียวและวัดผลหลังเรียน (One-shot Case Study) โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ ประกอบด้วย ต้มยำกุ้ง ผัดไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน ส้มตำ และหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์
2. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยสัมภาษณ์อาจารย์ชาวเวียดนาม จำนวน 2 คน สัมภาษณ์เกี่ยวกับลักษณะอาหารเวียดนาม อาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย และวิถีชีวิตของชาวเวียดนาม
3. ผู้วิจัยสังเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย รวมทั้งบทสัมภาษณ์อาจารย์ชาวเวียดนาม เรียงลำดับเนื้อหา ดังนี้

- บทที่ 1 “อาหารไทย” อาหารเพื่อสุขภาพ
 - บทที่ 2 “กับข้าว” ของคนไทย
 - บทที่ 3 “ต้มยำกุ้ง” ต้มยำไทยอร่อยไกลทั่วโลก
 - บทที่ 4 “ผัดไทย” รสชาติแบบไทย ๆ
 - บทที่ 5 “แกงเผ็ด” กะทิของล้ำค่าในแกงไทย
 - บทที่ 6 “แกงเขียวหวาน” รสหอมหวานของสมุนไพร
 - บทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทยดังไกลทั่วโลก
 - บทที่ 8 “อาหารไทย” ภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย
4. ผู้วิจัยออกแบบหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญา

ทางวัฒนธรรมของชาติ” แต่ละบทประกอบด้วยจุดมุ่งหมายของบทอ่าน บทอ่านมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย บทอ่านเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมไทยและเชื่อมโยงความรู้วัฒนธรรมอาหารไทยและอาหารเวียดนาม รวมทั้งคำศัพท์จากบทอ่าน แบบทดสอบท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน

5. ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบท้ายบท เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 8 บท จำนวน 80 ข้อ และแบบทดสอบหลังเรียน เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทยคะแนนจากการทำแบบทดสอบท้ายบทและแบบทดสอบหลังเรียน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 อิงจากเกณฑ์การหาประสิทธิภาพเครื่องมือ ใช้สูตรคำนวณ $E_1/E_2 = 75/75$ (Nuengchaloem, 2013, p. 214)

6. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

7. ผู้วิจัยสร้างแบบประเมิน 2 ชนิด คือ แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ และแบบประเมินความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์ทางการเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินเพื่อหาคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

8. ผู้วิจัยปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาอีกครั้งก่อนนำไปทดลอง

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองระหว่างวันที่ 25 กันยายน ถึง 5 ตุลาคม พ.ศ. 2565 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดเบื้องต้นแก่นักศึกษาชาวเวียดนาม เช่น จริยธรรมในมนุษย์ เวลาในการเก็บข้อมูล เป็นต้น

2. นักศึกษาชาวเวียดนามศึกษาเครื่องมือวิจัยบทที่ 1 ถึงบทที่ 8 และทำแบบทดสอบท้ายบท พร้อมทั้งผู้วิจัยสัมภาษณ์และเฉลยแบบทดสอบ โดยทำวันละ 1 บท

3. นักศึกษาชาวเวียดนามทำแบบทดสอบหลังเรียนพร้อมทั้งผู้วิจัยสัมภาษณ์และเฉลยแบบทดสอบ

4. นักศึกษาชาวเวียดนามทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษาชาวเวียดนามหลังตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์โดยการหาค่า E_1/E_2 โดย E_1 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. หาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ที่ได้จากแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาผลการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม หาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์และศึกษาความพึงพอใจหลังใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ โดยดำเนินการแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การหาค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์โดยการหาค่า E_1/E_2 ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบท้ายบทเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) โดยแบบทดสอบท้ายบทของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 80 ข้อ ซึ่งผลคะแนนแบบทดสอบท้ายบทของนักศึกษาชาวเวียดนาม สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 1 คะแนนแบบทดสอบท้ายบทของนักศึกษาชาวเวียดนาม

คนที่	คะแนนแบบทดสอบท้ายบท								คะแนนเฉลี่ยรายบุคคล	ระดับคุณภาพ
	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	บทที่ 6	บทที่ 7	บทที่ 8		
1	80	50	90	70	70	80	80	100	77.5	ดี
2	90	80	100	100	80	100	100	100	93.75	ดีมาก
3	100	100	100	90	70	100	100	100	95	ดีมาก
4	70	100	100	100	60	100	100	100	91.25	ดีมาก
5	80	80	100	100	90	100	100	100	93.75	ดีมาก
6	80	70	100	100	80	90	100	100	90	ดีมาก
7	80	100	100	80	70	100	100	80	88.75	ดีมาก
8	70	90	80	100	60	70	90	80	80	ดีมาก
9	70	70	100	100	100	90	100	100	91.25	ดีมาก
10	70	100	100	80	60	90	100	100	87.5	ดีมาก
11	80	80	70	70	50	90	80	60	72.5	ดี
12	90	100	80	90	80	100	100	100	92.5	ดีมาก
13	100	90	30	100	80	100	100	100	87.5	ดีมาก
14	100	70	100	100	80	100	100	100	93.75	ดีมาก
15	80	90	80	100	80	100	100	90	90	ดีมาก
16	90	80	100	100	60	80	90	100	87.5	ดีมาก
17	100	80	100	100	80	90	100	100	93.75	ดีมาก
18	60	80	80	90	80	100	90	100	85	ดีมาก
19	70	70	100	100	80	90	100	100	88.75	ดีมาก
20	100	90	90	90	60	100	100	100	91.25	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยรายบท	83	83.5	90	93	73.5	93.5	96.5	95.5	88.56	ดีมาก
ระดับคุณภาพ	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก	ดี	ดีมาก	ดีมาก	ดีมาก		
ΣX	14,170									
A	800									
N	20									
E_1	88.56									

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 คือ 88.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ($E_1 = 75$) แสดงให้เห็นว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามมีคุณภาพ ทำให้นักศึกษาชาวเวียดนามเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเรื่องมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทยและพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) โดยแบบทดสอบหลังเรียนของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เป็นข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ คะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งผลคะแนนแบบทดสอบของนักศึกษาชาวเวียดนาม สรุปได้ดังนี้

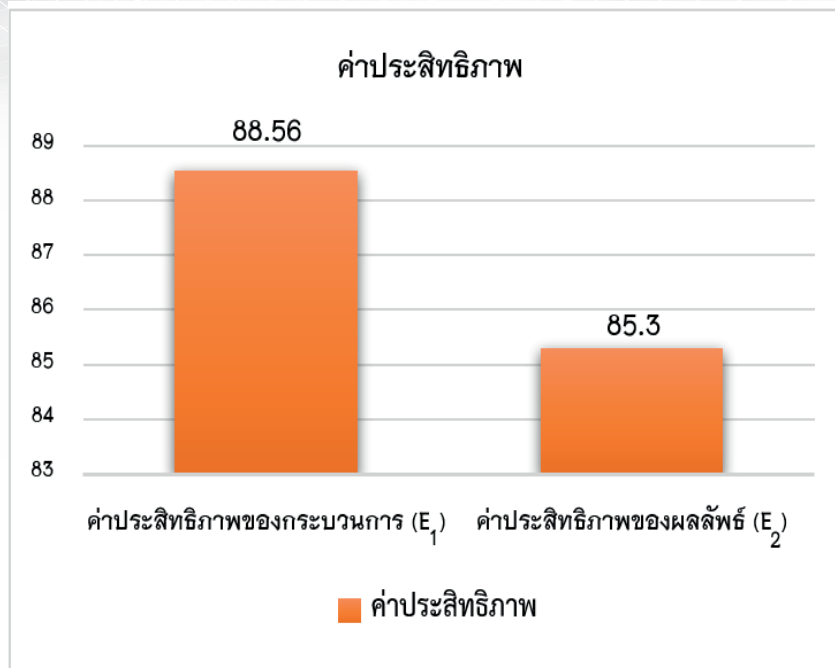
ตารางที่ 2 คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของนักศึกษาชาวเวียดนาม

คนที่	คะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มทดลอง	ระดับคุณภาพ
1	72	ดี
2	80	ดีมาก
3	92	ดีมาก
4	78	ดี
5	92	ดีมาก
6	94	ดีมาก
7	84	ดีมาก
8	92	ดีมาก
9	92	ดีมาก
10	80	ดีมาก
11	70	ดี
12	80	ดีมาก
13	94	ดีมาก
14	78	ดี
15	80	ดีมาก
16	92	ดีมาก
17	94	ดีมาก
18	78	ดี
19	94	ดีมาก
20	90	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	85.3	ดีมาก
ΣX	1,706	
B	100	
N	20	
E2	85.3	

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ $E_2 = 85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ($E_2 = 75$) แสดงให้เห็นว่าหลังจากนักศึกษาชาวเวียดนามใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย อาหารไทยเป็นยารักษาโรคและเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ รวมทั้งอาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย นำความรู้ไปใช้ในการเรียนภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้

ภาพที่ 1 ค่าประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์

จากภาพที่ 1 สรุปผลการทดลองการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ดังนี้ ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ E_1 คือ 88.56 และค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E_2 คือ 85.3 ห่างกัน 3.26 คะแนน

2. การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม

อิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” เมื่อนักศึกษาชาวเวียดนามทำแบบทดสอบท้ายบทครบทั้ง 8 บทและแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จ ผู้วิจัยให้นักศึกษาชาวเวียดนามตอบแบบประเมินความพึงพอใจการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม สรุปผลความพึงพอใจได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหา			
1.1 จัดเรียงลำดับเนื้อหาเหมาะสม	4.60	0.50	มาก
1.2 ความยาวของเนื้อหาเหมาะสม	4.60	0.50	มาก
1.3 เนื้อหาทบทเรียนน่าสนใจ	4.75	0.55	มาก
2. ด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์			
2.1 ขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและชัดเจน	4.35	0.67	มาก
2.2 ภาพประกอบน่าสนใจ สอดคล้องกับเนื้อหา	4.55	0.60	มาก
2.3 หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานง่าย	4.45	0.68	มาก
2.4 สแกนคิวอาร์โค้ดเพื่อเข้าถึงแบบฝึกหัดและแบบทดสอบสะดวก	4.40	0.68	มาก
2.5 การทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบออนไลน์สะดวกและประเมินผลได้ทันที	4.75	0.44	มาก
3. ด้านภาษา			
3.1 ภาษาที่ใช้ชัดเจนและเข้าใจง่าย	4.70	0.57	มาก
3.2 ใช้ภาษาเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	4.60	0.68	มาก
4. การวัดและประเมินผล			
4.1 แบบทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาในบทอ่าน	4.40	0.50	มาก
4.2 มีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน	4.45	0.60	มาก
5. ด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ			
5.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ส่งเสริมทักษะการอ่านภาษาไทยของผู้เรียน	4.60	0.50	มาก
5.2 ผู้เรียนชาวเวียดนามได้เพิ่มวงศัพท์ภาษาไทย	4.60	0.68	มาก
5.3 ผู้เรียนชาวเวียดนามได้เพิ่มความรู้ความเข้าใจเรื่องอาหารไทย	4.65	0.58	มาก
5.4 ผู้เรียนชาวเวียดนามเพิ่มความรู้ความเข้าใจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย	4.75	0.55	มาก
รวม	4.57	0.58	มาก

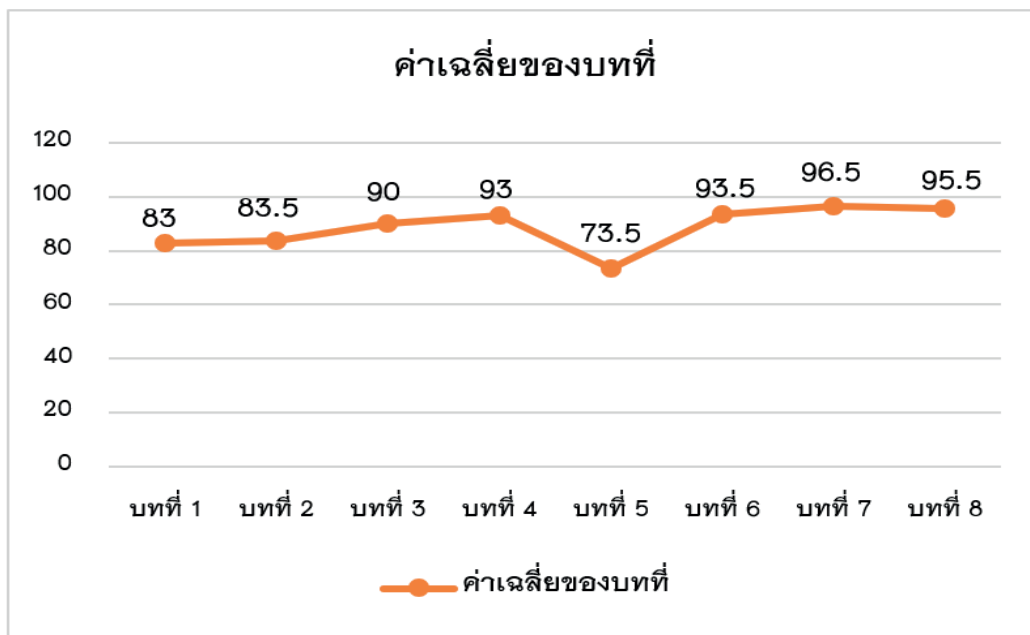
จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ของนักศึกษาชาวเวียดนามเท่ากับ (μ) = 4.57 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) = 0.58 ซึ่งมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.75 คะแนน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา หัวข้อเนื้อหาทบทเรียนน่าสนใจ ด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หัวข้อการทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบออนไลน์ สะดวกและประเมินผลได้ทันที

และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ หัวข้อผู้เรียนชาวเวียดนามเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของอาหารไทย ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด เท่ากับ 4.35 คะแนน ในด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หัวข้อขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและชัดเจน สรุปได้ว่านักศึกษาชาวเวียดนามมีความพึงพอใจในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

แบบสำรวจสาร ปีที่ 19 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม - มิถุนายน 2566

หลังจากทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ครบทั้ง 8 บท ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยรายบทพบว่า บทที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทย ดั่งไกลทั่วโลก มีค่าเฉลี่ย (μ) = 96.5 คะแนน อยู่ในระดับผลการเรียนดีมาก ซึ่งตรงกับบทสัมภาษณ์ความคิดเห็น นักศึกษาชาวเวียดนามที่ชื่นชอบบทนี้มากที่สุด เนื่องจาก นักศึกษาชาวเวียดนามรู้จักและเคยรับประทานส้มตำ อีกทั้งนักศึกษาชาวเวียดนามชื่นชอบส้มตำมากที่สุด จากอาหารไทยทั้ง 5 รายการ ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ง่าย และมีคะแนนสูงกว่าบทอื่น ๆ

ส่วนบทที่นักศึกษาชาวเวียดนามส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นตรงกัน คือ บทที่ 5 “แกงเผ็ด” กะทิ ของสำคัญในแกงไทยเป็นบทที่ยากที่สุด เพราะนักศึกษาชาวเวียดนามส่วนใหญ่ไม่รู้จักและไม่เคยรับประทาน แกงเผ็ด อีกทั้งบทนี้มีเนื้อหาและคำศัพท์เกี่ยวกับสมุนไพร และเครื่องเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งเป็นความรู้ใหม่สำหรับ นักศึกษา สอดคล้องกับคะแนนเฉลี่ยรายบทที่มีค่าเฉลี่ย (μ) = 73.5 คะแนน ซึ่งเป็นบทที่มีคะแนนต่ำที่สุด (ตามภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนรายบทในแบบทดสอบท้ายบทของนักศึกษาชาวเวียดนาม

ผู้วิจัยยกตัวอย่างเนื้อหาในหนังสืออ่านเพิ่มเติม บทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทยดังไกลทั่วโลก ซึ่งเป็นบทที่นักศึกษาชาวเวียดนามชอบมากที่สุดและเป็นบทที่ง่ายที่สุด

ภาพที่ 3 ตัวอย่างเนื้อหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมบทที่ 7 “ส้มตำ” ยำไทยดังไกลทั่วโลก

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม พบว่า

1. มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_1/E_2 = 75/75$)
2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เท่ากับ 4.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

การอภิปรายผลการวิจัย

หลังจากนักศึกษาชาวเวียดนามใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” ผลการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม มีค่าประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 88.56/85.3$ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งตามแนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (Phromwong, 2013) กล่าวว่า หาก E_1 กับ E_2

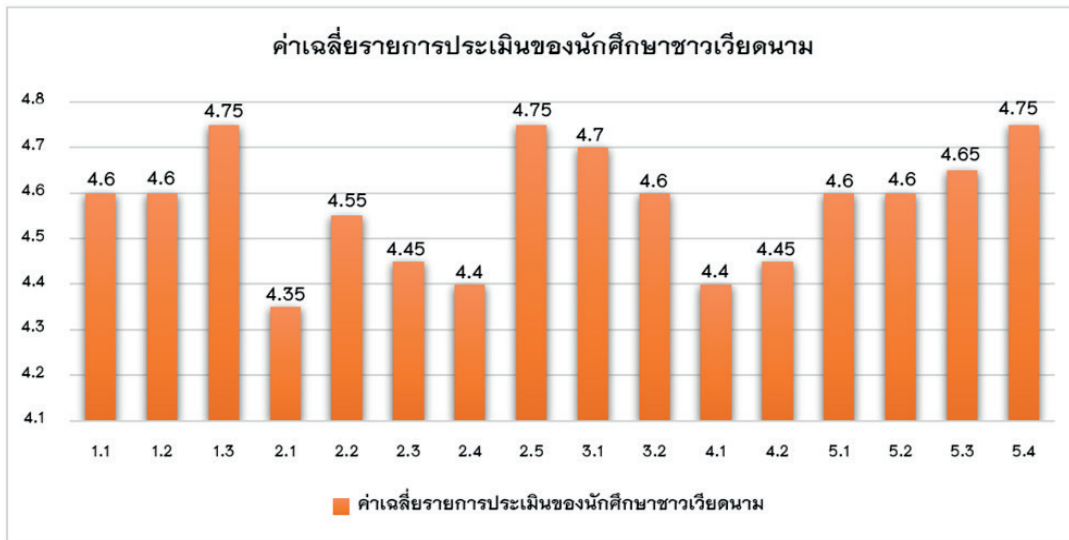
ห่างกันเกิน 5 คะแนน หมายถึง ความยากง่ายแบบทดสอบระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียนไม่สมดุลกัน ทั้งนี้ ค่าคะแนนระหว่าง E_1 กับ E_2 ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามห่างกันไม่เกิน 5 คะแนน หมายความว่า การเรียนรู้จากหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ทั้ง 8 บท กับการประเมินผลด้วยแบบทดสอบหลังเรียนมีความสมดุลกัน

เนื่องจากนักศึกษาชาวเวียดนามมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของไทย อาหารไทยและวัฒนธรรมไทย เรียนรู้และเข้าใจวิถีชีวิตของคนไทย เช่น คนไทยรับประทานข้าวสวย เข้าใจมื้ออาหารของคนไทย เป็นต้น รวมทั้งอาหารไทยเป็นยารักษาโรคและเป็นอาหารเพื่อสุขภาพ และอาหารไทยได้รับการยอมรับจากสำนักข่าวต่างประเทศ เช่น BBC CNN เลือกอาหารไทยเป็นหนึ่งในอาหารที่ดีที่สุดในโลก (Bush, n.d)

นักศึกษาชาวเวียดนามเรียนรู้คำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับอาหารไทย ได้แก่ สมุนไพร เครื่องเทศ สูตรต้นตำรับ การบริโภคอย่างเร่งด่วน มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมแกงเผ็ด ข้าวแช่ หูเหียนนึ่ง รวมทั้งอาหารท้องถิ่นเวียดนาม

และการเปรียบเทียบอาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย นักศึกษาชาวเวียดนามเพิ่มวงศ์พืชนานาชาติมากขึ้น ทำให้เข้าใจอาหารไทยและวัฒนธรรมไทย รวมทั้งนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยในชีวิตประจำวันได้

2. ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม อยู่ที่ 4.57 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

ภาพที่ 4 ค่าเฉลี่ยรายการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนาม

ความพึงพอใจของนักศึกษาชาวเวียดนามหลังจากใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (μ) = 4.75 คะแนน ใน 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ และด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับ

ส่วนค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ 4.35 คะแนน ในด้านการออกแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หัวข้อขนาดของตัวอักษรเหมาะสมและชัดเจน พบว่า ขนาดตัวอักษรมีขนาดเล็กเมื่อมองผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์ และต้องขยายขนาดตัวอักษรและภาพวาดประกอบเพื่อเรียนรู้บทเรียนได้อย่างชัดเจน สรุปได้ว่า นักศึกษาชาวเวียดนามพึงพอใจมากในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ”

หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามใช้ทฤษฎีการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม โดยเปรียบเทียบวัฒนธรรมของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารเปิดใจและยอมรับความแตกต่าง

ทางวัฒนธรรม (Wongpinunwattana, 2019) โดยเฉพาะการสอนเรื่องอาหารไทยโดยใช้วิธีการเปรียบเทียบอาหารเวียดนามที่มีลักษณะคล้ายอาหารไทย ทำให้ผู้เรียนเห็นภาพ เข้าใจเรื่องอาหารและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น ดังที่ สุภัค มหาวรรการ (Mahavarakorn, 2022) กล่าวไว้ว่า ผู้สอนเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่เป็น “รากร่วม” ทำให้ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและเรียนรู้วัฒนธรรมร่วมจะทำให้การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสนุก ลดความขัดแย้งทางวัฒนธรรม ผู้สอนและผู้เรียนเกิดการเรียนรู้วัฒนธรรมเปรียบเทียบและทำให้เข้าใจวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

ยิ่งปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญ หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์จึงมีความน่าสนใจเนื่องจากประกอบด้วยข้อความและภาพประกอบที่สวยงามและใช้งานได้ทุกที่และสะดวก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Thu (2022) การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “วัฒนธรรมไทยในลำนวนที่เกี่ยวกับดอกไม้” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ซึ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมกับดอกไม้ในบริบทสังคมไทยสำหรับนักศึกษา

เวียดนาม ผู้เรียนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและอ่านได้ทุกที่ทุกเวลา โดยหนังสือมีเสียงเปิดกระดาด คลิปวิดีโอและแบบฝึกหัดออนไลน์ ช่วยดึงดูดความสนใจแก่ผู้เรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของมูนิเระ อดุง และเสาวนีย์ คือราแม (Phadung & Dueramae, 2018) ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบมีปฏิสัมพันธ์เพื่อการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ใช้ภาษามลายูถิ่นเป็นภาษาแม่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับหนังสืออิเล็กทรอนิกส์แบบปฏิสัมพันธ์ มานะ มานี มีเนื้อหาเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ การประสมคำ การสะกดคำ และการผันอักษรสามหมู่ โดยนำเสนอแบบสื่อประสม ได้แก่ ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ข้อความ เสียง วิดีโอ และการออกแบบหน้าจอเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ฝึกทักษะการอ่านตามเสียงบรรยาย ฝึกอ่านออกเสียงและทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ผู้เรียนสามารถเลือกบทเรียนที่ต้องการและสามารถทบทวนซ้ำในเนื้อหาที่ต้องการ หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังและการอ่านด้วยตนเองซ้ำ ๆ หลายครั้ง จนผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาและเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของภาษาที่กำลังเรียนง่ายขึ้น ผู้สอนควรเลือกใช้เทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน โดยเฉพาะการเรียนการสอนไทยและวัฒนธรรมไทยเป็นสิ่งที่ต้องสอนควบคู่กันเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักและเข้าใจวิถีชีวิตของเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี เกิดการพัฒนาการเรียนรู้และการใช้ภาษาเพื่อประโยชน์ในวิชาชีพหรือการศึกษาต่อในขั้นสูงได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลวิจัยไปใช้

1. ควรสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทยครบทั้ง 4 ทักษะ ทั้งทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียน เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย เข้าใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

2. ควรประยุกต์ใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อการเรียนรู้ภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในประเด็นอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจภาษาไทยและวัฒนธรรมไทย

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลจากการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอิเล็กทรอนิกส์ เรื่อง “อาหารไทยที่ขึ้นทะเบียนมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติ” สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม ซึ่งศึกษาอาหารไทย จำนวน 5 รายการ ประกอบด้วย ต้มยำกุ้ง ผัดไทย แกงเผ็ด แกงเขียวหวาน และส้มตำ ครอบคลุมอาหารไทยเป็นยารักษาโรคและศึกษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไทย จากผลการศึกษาในครั้งนี้เป็นแนวทางในการศึกษาอาหารไทยในประเด็นอื่น ๆ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้แก่ อาหารไทยพื้นบ้านทั้ง 4 ภูมิภาค ทั้งภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางและภาคใต้ ตำราอาหารไทย ขนมไทย เครื่องปรุง เช่น ปลาร้า น้ำปลาไทย เป็นต้น ซึ่งจะส่งเสริมให้ผู้เรียนชาวต่างประเทศเรียนรู้ภูมิปัญญาของคนไทย เข้าใจวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของไทยมากขึ้นและเผยแพร่มรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมของชาติให้ชาวต่างประเทศรู้จัก

เอกสารอ้างอิง

- Bush, A. (n.d.). *Top 10 foods to try in Thailand*. Retrieved from <https://www.bbcgoodfood.com/howto/guide/top-10-dishes-try-thailand>
- Bernard, G. (2021, April 14). *The world's 50 best foods*. Retrieved from <https://edition.cnn.com/travel/article/world-best-food-dishes/index.html>
- Department of Cultural Promotion. (2015). *Knowledge and practice about nature and the universe: Intangible cultural heritage of Thailand*. Bangkok: The War Veterans Organization of Thailand under Royal Patronage of His Majesty the King. [In Thai]
- Hiranpat, P. (2005). Intercultural communication and second language learning. *Journal of Language and Culture*, 24(1), 82–92. [In Thai]
- Mahavarakorn, S. (2022). Constructing culture-based reading materials to improve reading skill of the Vietnamese students. *Liberal Arts Review*, 17(2), 147. [In Thai]
- National Food Institute. (2012). *A case study of Vietnam for strategic planning of Thai food Industry under the ASEAN Economic Community*. Bangkok: Ministry of Industry. [In Thai]
- Nuengchaloem, P. (2013). *Teaching research*. Bangkok: Chulalongkorn University. [In Thai]
- Phadung, M. & Dueramae, S. (2018). A development of interactive e-book for Thai language learning of students using Malay Dialect as a mother tongue in three southern border province. *Journal of Yala Rajabhat University*, 14(3), 318–327. [In Thai]
- Phromwong, C. (2013). Efficiency testing of instructional media. *Journal of Fine Arts Education Research*, 5(1), 7–20. [In Thai]
- Ruangrong, P. (2014). *Development of e-book on tablet PC*. Bangkok: SE-ED. [In Thai]
- The Secretariat of the Cabinet. (2019). Cultural promotion announcement on intangible cultural heritage list. *Royal gazette*, 136(195), 4–5. Retrieved from https://www.m-culture.go.th/phetchabun/download/article/article_20210303135930.pdf [In Thai]
- Thu, N. T. P. (2022). *Developing supplementary electronic book on Thai culture in flower idioms for Vietnamese students*. (Master's thesis, Srinakharinwirot University). [In Thai]
- Wongpinunwattana, W. (2019). Thai language usage in cross-cultural communication process of foreigner students. *Journal of Language, Religion and Culture*, 8(1), 1–15. [In Thai]

